

i u-lage

Organ for Finnøy Kristelege Ungdomslag

Ekstra

GRATIS EKSTRANUMMER!

Sommar! Sommar! Sommar!

Ungdomslaget i Full aktivitet!

Beach Volley i Kvitevik - Bilrebus rundt øya
Ungdomsmøde på bedehuset
Muldvarpen i pøsregn - Holmatur te Viglaren

Bilrebus

Av: Kjetil Sevheim

**Lørdag 10.07 va de dekkja å klart for bilrebus. Dagen før USA's uavhengighetsdag å Dronning Sonjas fødselsdag. Klart dette måtte bli bra. Faktisk usannsynn-
ligt bra.**

Dette hadde jafall undertegna gått hart ut me på førehånd. Itte ein skuffane egeninnsats i fjorårets rebus måtte unge Sevheim reisa kjerringå. Å den beste måden å gjer de på va å ta ansvar for rebusen sjøl, i lag me Dorrit. Me måtte laga den beste rebusen ever (engelsk). Denne meldingå blei spreidd ud via dei usynlige informasjonskanalane på øynå. (Jungeltelegrafan e ein steinalde-
versjon i forhold te Finnøyfona). Forventningane va skrudd i vere (velge å tru de), å rett øve åtta denne lørdagskvellen va de skremmane mange folk på Lauvsnes. Me kunne umuligt ha fått tag i nok bilar.

Men Gud e stor. Itte litt småpaniske tilstannar sjå arrangsjørane ordna Han opp i alt. Me fekk akkurat nok bilar, men kunne ikkje hatt ein einaste person ekstra.

Bilrebus e de ultimata arrangsjemange for ein person me sterke konkurranseinstinkt. Ein får testa ud egne kunnskaber og kreativitet, samtidig som ein får litt spenning i livet. I år stillte arrangsjørane me flunka nytt poengsystem og strengare krav te deltagerane. I tillegg va årets oppgaver gjort spesielt vanskelige, for å få litt mer taktikk inn i

bildet. Folk kunne ringa te oss for å få veda kor dei sko, men blei då trekkte ein viss poengsum. Dette kunne likevel svare seg då de på någen av postane va ekstraspørsmål å oppgaver som ein kunne tjene litt på.

De sko visa at taktikk e någe folk på Finnøy ikkje e godt vane me. Mange grupper øvevurderte egne evner, å ville overhode ikkje ringa inn te oss. De viste seg å var mindre lurt. Kjell Morten va ivrigast i å ringa, å de ikkje uden gronn. Ann e slu. Pass på.

Hans Magne ringte og ein del, men de va fordi dei aldri klarte å finna postane, sjøl om dei hadde vore der ann låg.

Itte at alle gruppene hadde vore ude i ein å ein hall time så va de tebage te Lauvsnes. Ingen av gruppene hadde då klart alt, mens någen bare hadde klart ett par rebusar. Som sagt så ville de kanskje lønna seg å ikkje vore så stae for dei som ikkje ville ringa. Grupper Kjell Morten, Kristoffer, Jon, Marie å Tea va heilt suverene, å fekk øverekkt ein flott snob-bil å ein bilrebusplakat som heng å pryde veggen på Lauvsnes.

Det som va skandale va at Kjell Morten hadde vore i øvekant slu. Gutten hadde villeda ei gruppa me å teina opp ein ekstrapost. Dette skulle heilt klart vore straffa, men blei ikkje oppdaga av arrangsjørane før ittepå. De e ingen unnskyldning at de burde sitt de va ein post som va uekte. Alle vett at enkelte e lette å lura (ska kje nevna navn, men de va ei svina goe kaga).

Ittepå va de klart for kager. Ei av oppgavene som gruppene hadde va å ta me seg ei kaga ud. Dette viste seg å var glimrane. Folk koste seg me kager å hadde de kjekt. Heder å ære for å ta me beste kaga fekk gruppe Gøril me sin varme blåbærpai.

Om de va den beste bilrebusen ever kan diskutera?

Beach

03.07

Ungdom

Av: Dorrit Vignes

Du ser det ikke før du tror det...

Lørdag den 17.07 kom to personar reisanes i ei ferja fra stavanger (eller Hansasand for å ver heilt presis.) Dette va Gunnveig og Thomas, å dei sko te stikk-innom for å delta på møtet me sko ha der same kvelden. Fysst fekk dei ein liden sightseeing ronnt på på Finnøy. Dei va veldig øveraska øve alle be-
dehuså så va, å at de faktisk gjekk an å kjøra merr en 10 min. før ein måtte snu igjen.

Denne kvelden va de Gunnveig så sko

Volley

ns møte

snakka. Hu komme i fra Nærbø å har vore elev ved acta bibelskole i år. Temaet va som følger: "du ser de ikkje før du trur de". Hu hadde ein go andakt der u delte både fra bibelen, å av egne erfaringar. Thomas som e lovasangsleder i ungdomsarbeidet i imikriken stavanger, leda oss i lovsang. Me sang ganske mange sangar å eg må sei eg syns de e kjekkt å synga!

I tillegg va de anledning for forbønn. De synes eg e ein bra ting. De e godt å bli bedt for.

Itte på va de salg av heimalaga pizza, å folk snakkte å lo heilt te dei seine nattetimar. Så gjekk me heim alle samene. Kvar til si seng, for me skulle sova der.

Holmatur

31.07

Muldvarpen

Av: Kristina Roda

Når me våkna på lørdags måren (24.07) skein solå så bare d, og me tenkte at dette blir den perfekte dag te å ha Muldvarpen på, men sko veret holla seg te kvellen.. No way!! D regna jo selvfølgelig så bare det!!

D va sje så mye folk når klokka nærma seg åtta.. Men d kom meir å meir itte

kvart. Kjetil delte inn i lag, og folk va jo ganske positive.. Sjø om de regna!

Eirin å Kristina va jo så feige at di va inne mens di andre hadde Muldvarpen. hehe...:) Me kan jo ikkje cei at motet va heilt på topp når regn skyene bjuntte å komma å store dråpar traff bakken.. Men d va ingenting å cei på stemningen for Muldvarpen blei fullført.. Kjetil toppa heile driden me andakten sin!! Så me va egentli ganske fornødde si dette va fuste gongen me hadde ansvar!!

El Toro retter spøkelyset mot TomatFestivalen

Av: Tore Sevheim

Hva er det som er så fryktelig fascinerende med tomater? Er vi blitt grønnsaker hele gjengen?

Hvis du spør en byass om Finnøy, får du kun et svar. Tomater. Eller det er bare hvis du ser bort i fra bekymring om skjærgårdsjeepen må øses, for om det går sauer i hagen til hytten deres eller om de har husket å skru av den mobilstyrte espressomaskinen med melkesteamer, kaneldrysser og sukkerklumpesfunksjon som kan tidsinnstilles med et tastetrykk helt i fra Egenes, slik at de kan få fersk espresso lenge før de har kjørt av ferjen på Ladstein kai.

Nå har vi laget en egen festival for denne utsøkte grønnsaken, som ikke er grønn en gang. En grønnsak som aldri ellers i året er i nærheten av en finnøy-bus hender. Vi har polakker til å plukke dem, rennesøybuer til å pakke dem og byasser til å spise dem. I mens sitter tomatbonden på haugen og skryter av at han er med på å produsere en tredjedel av den norske tomatbestanden. Selv har jeg aldri tomater på handlelisten, så for min del kunne vi like så godt ha hatt banale bananasdager. Eneste unntaket må være når den slunkne studentlommeboken krever at det skal kjøpes inn tomatuppe, men det er vel ingen festmat verdt å ha en egen festival for?

Byassene har skjønt det. Festival er det samme som fest. Det ligger i ordet, og det samme gjør det i gladmatfestivalen. Ordentlig lystig mat, så hva er så fryktelig festlig med tomater? For min del synes jeg det finnes mye festligere ting på Finnøy, som kyr. Eller det faktum at vi faktisk har en egen festival for tomater. Tomaten er dønn lik fra plante til bord. Du kan jo alltid skjære den opp og legge den i skiver på hillevågsskje på di, og det er jo tross alt litt forandring. Det nærmeste en kommer fest, må være pølsefest. Ingen pølsefest uten ketchup.

Men igjen skårer jo kua høyest, for hva er pølser uten kjøtt?

Tenk hvor fint det hadde vært for alle byassene hvis de kunne fått hilst på kjøttdeigen sin, eller matet fiskefileten, eller vasket eggedosisen sin. Nå er jo ikke tomatfestivalen bare for byasser. For det hadde vært mye mer spennende å se hva jeg kunne fått ut av alle de ing-

rediensene som tusler, spiser og gjør fra seg rundt på øya vår. Selv om jeg aldri har hørt om tomatsyltetøy før nå, vil jeg karakterisere det som en kulinarisk, gastronomisk revolusjon på høyde med at sviskegrøt faktisk smaker svisker.

Personlig vil jeg stemme for Tradisjonell- men- minst- like- festlig- matfestivalen! Da kunne vi tilbudt et bredt spekter for alle, og ikke bare for dem som har viet livet sitt til tomatuppe, ketchup, tomat syltetøy, ...tomatuppe og eh... finnes det nå så mye mer? Nå skal ikke jeg være overlegen, sutre og rakke ned på en slik fin grønnsak. Jeg har tross alt selv vært i bransjen. Før polakkene overtok geskjeften har jeg jobbet seks år i drivhus. Jeg har gjort min innsats for at befruktningen skal finne sted, så meg finner du under standen Heterofiser Homo-Humlene. Kanskje noen med de åndelige kreftene i orden kunne hjelpet meg med det?

Andakt

Av: Karianne Vignes

Eg har gått på folkehøgskule i år. D va heilt topp! Jekk på ei friluftslivlinja. Der har eg lert å bruga kart å kompass. Komme jammenkje langt i fjelle uden kart å kompass.

Kan klara d viss du fylla oppmerka løyper i fint ver å trygt terreng, men d e jysla domt å ikkje fylla me på kartet uansett kor fint vere e, elle kor godt oppmerkte løypene e. E nemligt aldri godt å veda ka ver så plutselgt dukke opp. I alle fall ikkje i vårt kjære land!

Ska me på fjelltur bør me altså ha me oss kart å kompass for å komma oss trygt fram og for ikkje å gå oss vill. E me uoppmerksomme å komme udfor stien kan det ver vanskelig å finna an igjen, å komme me for langt vekk fra stien kan me ver heilt lost. Det er viktig å hålla auene på stien å fylla me kor me går!

Det e litt sånn så dette me Gud å kristendom og. Kan gå oss vill ofta, komma langt udfor stien å roda oss bort i masse tull. Men me har et eget kart å kompass; bibelen vår å ikkje minst bønn. Dese kan hjelpe oss å visa oss veien tebage på stien igjen når me e kompt på ville veier. Sama kor håblaust alt då kan virka komme me allti inn på stien igjen på ein eller aen måde.

Eg e i alle fall heilt lost å langt udfor stien av å te, men gong på gong vise Gud meg tebage å tilgir meg. Alt for ofta vase eg, går lange omveiar å e i tvil om veien. Tvile på om eg i det heila tatt vil komma fram, at der ikkje e någe mål for stien eg går på.

Men Gud har heldigvig sagt at viss me fylla han på den rette stien å tror på han så e han allti me. *"Og hver den som lever å tror på meg, skal aldri i evighet dø"* Joh 11,26

Då har eg, å forhåbentligvis dokke bare me å håba å tru at Gud snakke sant. At me får komma te himmelen, for eg kan ikkje tenka meg d andra alternative. Våg å stola på karte å kompass.

Kopiert hjå:

BYGGMAKKER Ladstein

Fordi det lønner seg!

NORBOHUS Ladstein Bygg as

Tenk nytt - Bygg i Finnøy!